

En rammeafgørelse er et instrument, som Den Europæiske Union kan benytte sig af inden for det mellemstatslige samarbejde på det politimæssige og strafferetlige område (TEU afsnit VI). Rammeafgørelser er bindende for medlemsstaterne med hensyn til det tilsigtede mål, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen. Rammeafgørelser indebærer ikke umiddelbar anvendelighed.

Rammeafgørelser har således karakter af en folkeretligt bindende forpligtelse for medlemsstaterne, der indtræder ved Rådets vedtagelse af rammeafgørelsen. Medlemsstaterne er forpligtede til at sikre gennemførelsen af rammeafgørelser i national ret, herunder om nødvendigt i kraft af lovgivningsmæssige initiativer.

1.2. Det er Justitsministeriets vurdering, at rammeafgørelsen om databeskyttelse indeholder bestemmelser, der nødvendiggør lovgivning. Danmarks medvirken til Rådets vedtagelse af rammeafgørelsen forudsætter derfor Folketingets forudgående samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1.

Ved folketingsbeslutning af 10. juni 2008 meddelte Folketinget dette samtykke. Danmark har på baggrund heraf hævet sit parlamentariske forbehold over for udkastet til rammeafgørelse.

Udkastet til rammeafgørelse – som er medtaget som bilag 2 til dette lovforslag – er endnu ikke vedtaget, idet enkelte medlemsstater endnu ikke har hævet deres parlamentariske forbehold. Dette forventes imidlertid at kunne ske inden udgangen af 2008, hvorefter rammeafgørelsen vil kunne vedtages af Rådet.

1.3. Som anført finder Justitsministeriet, at gennemførelsen af rammeafgørelsen kræver lovgivning. Baggrunden herfor er, at rammeafgørelsen på enkelte punkter nødvendiggør ændringer af den regulering, som følger af persondataloven. Der er i alle tilfælde tale om ændringer, der i forhold til persondataloven indebærer en yderligere styrkelse af databeskyttelsen, herunder en yderligere styrkelse af de registreredes rettigheder.

Med henblik på at kunne opfylde de krav til databeskyttelsen, som fremgår af rammeafgørelsen, foreslås der indsat en ny bemyndigelsesbestemmelse i persondataloven (som § 72 a), hvorefter justitsministeren vil kunne fastsætte nærmere administrative bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager inden for Den Europæiske Union.

Når rammeafgørelsens regler ikke foreslås indsat (direkte) i persondataloven, hænger det navnlig sammen med, at persondatalovens regulering er af generel karakter og således bl.a. inden for det strafferetlige

område omfatter behandling af personoplysninger på såvel nationalt som internationalt plan. Efter Justitsministeriets opfattelse vil det derfor stemme bedst overens med persondatalovens mere generelle karakter, at de specifikke regler for behandling af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde inden for EU (som er nødvendige til opfyldelse af rammeafgørelsen) fastsættes i en bekendtgørelse på området.

Justitsministeriet har herved også lagt vægt på, at den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse alene giver justitsministeren adgang til (inden for rammeafgørelsens anvendelsesområde) at fastsætte regler, som i overensstemmelse med rammeafgørelsen indebærer en yderligere styrkelse af databeskyttelsen, når det gælder udveksling af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager inden for EU. Der er således ikke tale om en generel bemyndigelse til justitsministeren på området, og det vil ikke være muligt at anvende bemyndigelsesbestemmelsen til at indføre en regulering, som indebærer en forringelse af databeskyttelsen på området (set i forhold til, hvad der gælder efter persondataloven).

I overensstemmelse med det anførte vil det bl.a. komme til at fremgå af den bekendtgørelse, som vil blive udstedt i henhold til den foreslåede nye § 72 a, at der i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde inden for EU alene vil kunne behandles følsomme personoplysninger (om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold og om helbredsforhold eller seksuelle forhold), hvis det er strengt nødvendigt (og ikke som efter persondataloven, hvis det er nødvendigt). Det kan endvidere nævnes, at der i bekendtgørelsen vil blive fastsat regler om den registreredes rettigheder, som går videre end den regulering, der følger af persondataloven, herunder f.eks. om den registreredes ret til at kræve berigtigelse mv. af oplysninger, som udveksles i forbindelse med grænseoverskridende politisamarbejde eller retligt samarbejde inden for EU. Der henvises i øvrigt til pkt. 4 nedenfor.

2. Rammeafgørelsen om databeskyttelse

2.1. Baggrund og hovedpunkter

2.1.1. Baggrunden for rammeafgørelsen om databeskyttelse

2.1.1.1. Europa-Parlamentet og Rådet vedtog i 1995 et direktiv om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri